

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hyperaspistes Diatribae Aduersus Seruum Arbitrium Martini Lutheri

Erasmus, Desiderius

Coloniæ, 1526

VD16 E 3030

23 Optima e[ss]e sua[m] causam, q[...] sit cu[m] eccl[es]ia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34433

tates, pditiones. Sentis ne in hac parte libellū tuū
eē adeo impiū, blasphemū, ac sacrilegū, ut
nullū habeat uspiam similem.

23 Non de aīo tuo dico, ut supra dixi, Neq;
em̄ sic p̄dictū te existimo, qđ hāc uelis docere aut
fieri ex aīo, Sed ut ostēderē tibi, quāta portēta cos
gať imprudēter effutire, qđ malā causam suscep
rit agendā, Deinde qđ sit in diuinas res & l̄ras im
pingere, dū aliorū obsequio, p̄sonā sumim⁹, & in
uita cōscientia alienā scenā seruimus. Nō est lus
dus neq; iocus, sacras l̄ras & pietatē docere, facili
me em̄ hic cōtingit lapsus ille, de qđ Iacobus dicit,
Qui offendit in uno, fit oī m̄ reus. Ita sit em̄, ut cū
modicū uideamur uelle nugari, nec satis reueren
ter sacras l̄ras habem⁹, mox impietatibus inuola
uamur blasphem⁹ & qđ immergamur, sicut hic tibi
cōtingit Erasme, Dñs ignoscat tibi & misereat̄ tui.
Quod uero Sophistæ in his rebus tot q̄stionū ex
amina pepererūt, & multa alia inutilia miscue rūt,
qualia multa recēses, scimus & cōfitemur tecum,
acriusq; insectari sumus & magis q̄ tu, Sed tu im
prudēter & temere facis, qđ puritatē sacrarū rerū mi
scēs, cōfundis, & assimulas cū prophanis & stultis
q̄stionib⁹ impiorū. Cōspurcarūt illi aur⁹ & muta
uerūt colorē bonū, ut Hieremias ait, sed nō simul
aur⁹ cū stercore cōparandū & abiiciendū est, ut fa
cis. Vindicādū aur⁹ ab illis & secernēda pura scri
ptura ab illorū fecibus & sordib⁹, id qđ mei semp
fuit studiū, ut alio loco haberent diuinā l̄rā, alio il
lorū nugā. Nec nos mouere debet, qđ nihil istis q̄
stionibus profectū sit, nisi qđ magnō cōcordiā di
spendio minus amamus dū plus satis uolumus sa
pere,

pere, Nobis nō est quæstio, qđ Sophistæ q̄stionarij
profecerint, sed q̄uo nos boni & Ch̄riani fiamus,
nec debes doctrinæ Christianæ imputare, qđ im-
pij male agunt, Ea em̄ nihil sunt ad propositū, &
pōteras alio loco dicere & papyro parcere.

24 Tercio capite, p̄gis nos modestos & quie-
ros illos Epicuros reddere, alio genere cōsiliij, nec
sanioris, q̄ sunt p̄dicta duo. Videlicet, q̄ quedam
eius generis sunt, ut etiā si uera essent, & sciri pos-
sent, nō tamen expediret ea prostituere promiscu-
is auribus. Et hic iterū confundis & misces omnia,
more tuo, ut prophanis æques sacra, nullo pror-
sus discrimine. Iterū lapsus in scripturæ & dei con-
temptum & iniuriam. Dixi superius, Ea quæ sas-
cris literis aut traduntur, aut probantur, esse non
modo aperta, sed & salutaria, ideo tuto inuulgari
disci, & sciri posse, immo debere, ut falsum sit, qđ
dicis non esse prostituēda promiscuis aurib⁹, si de
ijs, q̄ in scriptura sunt, dicis, Nā de alijs si dixeris,
nihil ad nos, nec in loco dixeris, sed uerbis chartas
& tēpora p̄dis. Deinde nosti, mihi cū Sophistis nul-
la in re cōuenire, ut merito mihi parceres, nec eos
rū abusus mihi obijceres, Cōtra me em̄ i libro isto
tibi dicendū erat, Scio, qđ peccēt Sophistæ, nec te
magistro opus habeo, & satis sunt a me rephensi.
Hoc semel dictū uelim ac repetitū, quoties me so-
phistis misces, & causam meam illorū insania gra-
uas, Inique em̄ facis, quod optime nosti.

24 Iā uideamus rōnes cōsiliij tui, Deū eē secū
dū naturā in antro scarabæi uel etiā cloaca (quod
tu uereris dicere, & arguis Sophistas ita garrire)
non minus q̄ in cœlo, etiam si uerum esset, putas
tamē